

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL J. T. 2016-06-20 SKUNDO**

2016 m. rugpjūčio 12 d. Nr. S-167 (7-125/2016)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Veršelienės
Martyno Endrijaičio
Andriaus Veniaus
Linos Vosyliienės – pranešėja

sekretoriaujant

Jūratei Dalmantaitei

dalyvaujant mokesčių administratoriaus atstovui
mokesčių mokėtojui nedalyvaujant

D. K.

2016 m. rugpjūčio 9 d. posėdyje išnagrinėjusi J. T. (toliau – Pareiškėjas) 2016-06-20 skundą dėl Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Muitinės departamentas) 2016-05-23 sprendimo Nr. 1A-208, n u s t a t ė:

Muitinės departamentas 2016-05-23 sprendimu Nr. 1A-208 patvirtino Klaipėdos teritorinės muitinės (toliau – Klaipėdos TM) 2016-02-26 sprendimą Nr. 1(LM19)-64 „Dėl skolos muitinei įregistravimo J. T. už neteisėtai į Bendrijos muitų teritoriją įvežtas prekes“.

Sprendime nurodoma, kad Klaipėdos TM 2016-02-26 sprendimu Nr. 1(LM19)-64 nusprendė, jog motociklas „Honda ST 1100“ buvo neteisėtai įvežtas į ES muitų teritoriją, dėl ko Pareiškėją pripažino skolininku muitinei ir apskaičiavo bei įregistravo 74 Eur maito, 276 Eur pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM), 57 Eur PVM delspinigių ir 35 Eur baudos mokestinę prievolę.

Nurodoma, jog ginčo nagrinėjimui taikytinos 1992-10-12 Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą (toliau – Muitinės kodeksas), ir 1993-07-02 Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas (toliau – Muitinės kodekso įgyvendinimo nuostatos), nuostatos. Teigiama, jog į ES muitų teritoriją įvežtos prekės nuo jų įvežimo momento yra muitinės prižiūrimos. Jos lieka taip prižiūrimos tiek laiko, kiek atitinkamais atvejais reikia jų muitiniam statusui nustatyti, o ne ES prekių atveju, nepažeidžiant 82 str. 1 dalies, tol, kol pakeičiamas prekių muitinis statusas, jos įvežamos į laisvąją zoną, padedamos į laisvąjį sandėlį, reeksportuojamos ar sunaikinamos

vadovaujantis 182 straipsniu (Muitinės kodekso 37 straipsnis). Į ES muitų teritoriją įvežamas prekes muitinei turi pateikti asmuo, kuris jas įveža į minėtą teritoriją arba, atitinkamai atvejais, asmuo, kuris prisiima atsakomybę už jau įvežtų prekių gabenimą (Muitinės kodekso 38 ir 40 straipsniai). Jeigu dėl nenumatytų aplinkybių arba *force majeure* 38 str. 1 dalyje nustatytos prievolės neįmanoma įvykdyti, asmuo, privalantis įvykdyti tą prievolę, arba, vietoj jo, bet kuris kitas asmuo turi nedelsdamas informuoti muitinę apie susidariusią padėtį (Muitinės kodekso 39 straipsnis). Vadovaujantis Muitinės kodekso 79 straipsniu, išleidimas į laisvą apyvartą suteikia ne ES prekėms ES prekių muitinį statusą, t. y. transporto priemonės, kurioms įforminta išleidimo į laisvą apyvartą procedūra, laikomos turinčiomis ES prekių statusą. Tai reiškia, kad prekėms pritaikytos prekybos politikos priemonės, atlikti kiti numatytieji prekių importo formalumai ir kad prekės apmokestintos visais teisiškai privalomais sumokėti mokesčiais.

Muitinės departamento teigimu, nagrinėjamu atveju ginčo motociklas buvo registruotas Šveicarijos Konfederacijoje. Šį motociklą įvežus ir pardavus ES muitų teritorijoje bei vėliau jį užregistravus Lietuvos Respublikos piliečio vardu, ginčo prekė neatitiko reikalavimų, nustatytų Muitinės kodekso įgyvendinimo nuostatų 230–232 straipsniuose, ir ji, vadovaujantis Muitinės kodekso 38–41 straipsnių nuostatomis, privalėjo būti pateikta ir deklaruota muitinėje. Nustačius, kad šie veiksmai nagrinėjamu atveju nebuvo atlikti, Klaipėdos TM pagrįstai prekę pripažino neteisėtai importuota (Muitinės kodekso įgyvendinimo nuostatų 234 str. 2 dalis).

Sprendime pažymima, jog sprendžiant klausimą dėl Pareiškėjo pripažinimo skolininku muitinei vadovaujamosi Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktika, pagal kurią asmenį pripažįstant skolininku remiantis Muitinės kodekso 202 str. 3 dalies trečia įtrauka būtina nustatyti dvi kumuliatyvias (t. y. turinčios egzistuoti kartu) sąlygas: pirma, šie asmenys turi būti įsigiję arba laikę neteisėtai į ES muitų teritoriją įvežtas prekes ir, antra, šių prekių įsigijimo arba gavimo metu jie žinojo arba yra protingas pagrindas manyti, kad turėjo žinoti, jog jos (prekės) buvo įvežtos neteisėtai. Netenkinant bent vienos iš šių sąlygų, asmuo negali būti pripažįstamas privalančiu mokėti importo skolą muitinei (importo maitus) minėtos nuostatos pagrindu (LVAT 2011-11-18 nutartis adm. byloje Nr. A¹⁴³-2619/2011). Iš ginčo medžiagos, pasak Muitinės departamento, matyti, kad Pareiškėjas, registruodamas Lietuvos Respublikos kelių transporto priemonių registre motociklą, juo disponavo. Šios aplinkybės skunde neginčija ir Pareiškėjas. Nustatant, ar Pareiškėjas žinojo arba yra pagrindas manyti, kad turėjo žinoti apie ginčo prekės neteisėtą įvežimą, pažymima, kad Muitinės kodekso bei Muitinės kodekso įgyvendinimo nuostatos yra viešai paskelbtos ir laisvai prieinamos. Atsižvelgiant į tai, daroma išvada, kad Pareiškėjas turėjo žinoti apie visus būtinus atlikti muitinės formalumus trečiojoje šalyje įregistruotai transporto priemonei, todėl yra protingas pagrindas manyti, kad Pareiškėjas turėjo žinoti apie ginčo prekės neteisėtą įvežimą (nedeklaravimą muitinei).

Vadovaujantis nustatytomis aplinkybėmis ir paminėtu teisiniu reglamentavimu, sprendime daroma išvada, kad Klaipėdos TM 2016-02-26 sprendimu Nr. 1(LM19)-64 pagrįstai nusprendė pripažinti, kad motociklas „Honda ST 1100“ buvo neteisėtai importuotas į ES muitų teritoriją, o Pareiškėjas yra atsakingas už atsiradusių mokesčių prievolių įvykdymą.

Pareiškėjas pateikė Mokesčių ginčų komisijai prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija) 2016-06-20 prašymą peržiūrėti Muitinės departamento 2016-05-23 sprendimą Nr. 1A-208, atsižvelgiant į jo papildomai prie skundo Komisijai pridėjimus dokumentus, kurių jis dėl tam tikrų priežasčių pateikti anksčiau negalėjo.

Iš bylos medžiagos matyti, jog Pareiškėjo skundas iš dalies tenkintinas, Muitinės departamento 2016-05-23 sprendimas Nr. 1A-208 naikintinas ir Pareiškėjo skundas perduotinas Muitinės departamentui nagrinėti iš naujo.

Mokestinis ginčas šioje byloje kilo dėl mokestinės prievolės muitinei įregistravimo Pareiškėjo atžvilgiu teisėtumo ir pagrįstumo.

Byloje nustatyta, jog Klaipėdos TM pagal VĮ „Regitra“ muitinei pateiktą informaciją apie Lietuvos Respublikoje įregistruotas transporto priemonės, kurios iki registracijos Lietuvoje buvo registruotos ne Bendrijoje, atliko patikrinimą dėl motociklo „Honda ST 1100“ (identifikavimo Nr.) deklaravimo muitinėje. Vietos mokesčių administratorius pagal muitinės turimus duomenis nustatęs, kad minėtas motociklas Lietuvos Respublikos muitinėje importo muitinės procedūrai deklaruotas nebuvo, 2016-01-25 raštu Nr. (9.32)11D-1245 paprašė Pareiškėją, kuris savo vardu VĮ „Regitra“ 2014-04-12 įregistravo motociklą „Honda ST 1100“ (variklio darbinis tūris 1084 cm³, variklio galia 53 kW, pagaminimo metai 1995), kaip „užsienyje registruotą TP“, su paskutine registracija Šveicarijoje, pateikti informaciją, ar įvežant iš Šveicarijos į ES minėtą transporto priemonę, ji buvo deklaruota muitinėje, ar jai buvo įforminta importo deklaracija bei apskaičiuoti ir sumokėti išleidžiant į laisvą apyvartą ir vidaus vartojimui vienu metu privalomi sumokėti importo mokesčiai, pateikiant tai patvirtinančius dokumentus, taip pat pateikti su prekės verte ir sandoriu susijusius dokumentus. Klaipėdos TM atsakymo į šį raštą negavo. Vietos mokesčių administratorius pagal VĮ „Regitra“ pateiktą Lenkijoje išrašytą motociklo įsigijimo dokumentą taip pat užklausė Lenkijos kompetentingą instituciją, ar „Honda ST 1100“, identifikavimo Nr., kuri įvežta iš Šveicarijos, buvo deklaruota muitinėje ir ar už ją buvo sumokėti importo mokesčiai. Muitinės departamentas 2016-01-12 raštu Nr. (20.4/10)3B-379 informavo apie gautą Lenkijos muitinės atsakymą, kad minėta transporto priemonė muitinės importo duomenų bazėse nėra registruota.

Klaipėdos TM, įvertinusi tai, kad muitinei nepateikta informacija, jog į Bendrijos muitų teritoriją įvežtas motociklas buvo deklaruotas Bendrijoje ir už jį buvo apskaičiuoti ir sumokėti importo muitai ir mokesčiai, taigi, kad jis nebuvo pateiktas muitinės įstaigai, pripažino šią transporto priemonę neteisėtai įvežta į Bendrijos muitų teritoriją, o Pareiškėją, atsižvelgiant į tai, kad būtent jis 2014-04-12 įregistravo šią transporto priemonę VĮ „Regitra“, pripažino skolininku muitinei Bendrijos muitinės kodekso 202 str. 3 d. trečios įtraukos prasme. Vietos mokesčių administratorius konstatavo, kad Pareiškėjas, įsigijęs motociklą iš Šveicarijos ir įveždamas jį į Bendriją, turėjo jį pateikti muitinei arba su prekių pardavėju (jeigu ne pats įvežė į Bendriją) išsiaiškinti motociklo įvežimo aplinkybes ir ar motociklas buvo deklaruotas muitinėje, tačiau muitinei nepateikė įrodymų (dokumentų, informacijos), kad motociklas į Bendrijos muitų teritoriją buvo įvežtas teisėtai, todėl laikytinas skolininku ir dėl neteisėtai į Bendrijos muitų teritoriją įvežto ir muitinėje nedeklaruoto motociklo „Honda ST 1100“ jam įregistruotina skola muitinei. Atsižvelgiant į tai, Klaipėdos TM 2016-02-26 sprendime Nr. 1(LM19)-64 pripažino Pareiškėją skolininku, nustatė motociklo „Honda ST 1100“ (identifikavimo Nr.) muitinę vertę – 1238,86 Eur, įregistravo Pareiškėjui mokestinę prievolę muitinei: 74 Eur muitą, 276 Eur PVM, 57 Eur delpsinigius ir 35 Eur baudą.

Pareiškėjas, nesutikdamas su nurodytuoju Klaipėdos TM sprendimu, pateikė skundą Muitinės departamentui, kartu pateikdamas užsienio kalba įformintus dokumentus, Pareiškėjo tvirtinimu, pagrindžiančius importo mokesčių už motociklą „Honda ST 1100“ sumokėjimą. Muitinės departamentas skundžiamu 2016-05-23 sprendimu Nr. 1A-208, atsižvelgęs į tai, kad Pareiškėjas per Muitinės departamento 2016-04-04 sprendime Nr. 1A-147 nustatytą 15 dienų terminą nepašalino skundo trūkumų, t. y. nepateikė prie skundo pridėtų užsienio kalba įformintų dokumentų autentiškumą ir vertimų į valstybinę kalbą, į

Pareiškėjo pateiktus užsienio kalba įformintus dokumentus neatsižvelgė ir minėtą Klaipėdos TM sprendimą patvirtino.

Pareiškėjas, nesutikdamas su Muitinės departamento 2016-05-23 sprendimu Nr. 1A-208, 2016-06-20 skunde prašo Komisiją jį peržiūrėti atsižvelgiant į prie skundo pridedamus dokumentus. Pareiškėjas prie skundo prideda vokiečių kalba įformintų dokumentų: 2013-12-18 muitinės deklaracijos, pranešimo apie mokėtinus mokesčius, kvito kopijų vertimus į lietuvių kalbą.

Komisija pažymi, jog Pareiškėjo papildomai pateikti dokumentai, kurie Komisijai yra pateikti su jų vertimais į lietuvių kalbą, galimai patvirtina Pareiškėjo nurodomas aplinkybes, jog importo muitai ir mokesčiai už ginčo transporto priemonės įvežimą į Bendrijos muitų teritoriją yra sumokėti. Šios aplinkybės turi būti patikrintos ir įvertintos nagrinėjamoje byloje Klaipėdos TM surinktų įrodymų kontekste, nes yra reikšmingos sprendžiant Pareiškėjo apmokestinimo pagrįstumo ir teisėtumo klausimą. Todėl Komisija daro išvadą, kad šioje mokesčio ginčo nagrinėjimo stadijoje sprendimo iš esmės priimti negalima, nes yra būtina įvertinti Pareiškėjo papildomai pateiktus dokumentus bei nustatyti, ar nagrinėjamu atveju ginčo transporto priemonė tikrai buvo neteisėtai įvežta į Bendrijos muitų teritoriją, ir ar Pareiškėjas pagrįstai pripažintas skolininku muitinei Bendrijos muitinės kodekso 202 str. 3 d. trečios įtaukos prasme. Pažymėtina, jog su būtinybe įvertinti Pareiškėjo naujai pateiktus įrodymus mokesčio ginčo nagrinėjimo Komisijos posėdyje metu sutiko ir Muitinės departamento atstovas.

Pabrėžtina, kad 2004-04-13 Mokesčių administravimo įstatymo Nr. IX-2112 (toliau – MAĮ) 155 str. 4 d. 5 punktas numato, jog Komisija gali perduoti skundą centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo. LVAT 2009-05-04 nutartyje adm. byloje Nr. A-438-563/2009, analizuodamas MAĮ 155 str. 4 d. 5 punkte įtvirtintos teisės normos turinį, konstatavo, kad „Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 5 punkte nustatyta elgesio taisyklė, leidžianti Mokestinių ginčų komisijai prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės perduoti skundą centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo, yra tinkamai pritaikoma tik tuomet, kai tokiam sprendimui priimti egzistuoja teisinis pagrindas. Paprastai toks pagrindas atsiranda, kai yra nustatomos teisiškai reikšmingos aplinkybės, kurios trukdo priimti teisėtą bei pagrįstą sprendimą dėl kilusio ginčo. Tokia situacija gali susidaryti dėl padarytų esminių procesinių teisės normų pažeidimų padarymo, kurių negalima pašalinti kitu būdu, kaip tik pakartojus iš naujo atitinkamas administracines procedūras, arba nepilnai ištyrus visas reikšmingas bylai aplinkybes, be kurių yra negalimas pagrįsto sprendimo priėmimas ir kt.“. Taigi, kaip yra pažymėjęs LVAT, MAĮ 155 str. 4 d. 5 punkto nuostatų taikymas ir skundo perdavimas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo yra galimas tik tais atvejais, kai būtina naujai atlikti tam tikrus mokesčių administratoriaus kompetencijai priskirtus objektyvius veiksmus, susijusius su teisiškai reikšmingų aplinkybių, kurios trukdo priimti teisėtą bei pagrįstą sprendimą dėl kilusio mokesčio ginčo, pašalinimu (pavyzdžiui, iš naujo pakartoti tam tikras administracines procedūras, surinkti papildomų įrodymų, iširti nenagrinėtas faktines aplinkybes, įrodymus ir pan.). Nagrinėjamo ginčo atveju yra objektyvi būtinybė pašalinti neatitikimus tarp byloje surinktų ir Pareiškėjo naujai pateiktų įrodymų ir šie neatitikimai gali būti pašalinti tik mokesčių administratoriui atliekant naujus veiksmus, o būtent ištiriant ir įvertinant visus įrodymus, nenagrinėtas faktines aplinkybes ir pan. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, centrinio mokesčių administratoriaus sprendimas naikintinas ir Pareiškėjo skundas perduotinas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, atsižvelgdama į išdėstytus motyvus, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Panaikinti Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2016-05-23 sprendimą Nr. 1A-208 ir Pareiškėjo skundą perduoti centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, LT-01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 str. 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, sprendami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Veršeliėnė

Komisijos nariai

Martynas Endrijaitis

Andrius Venius

Lina Vosyliėnė